

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Danmark, deiligst Vang og Vænge

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Danmark, deiligst Vang og Vænge", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1839_622-intro-shoot-idm139.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Grundtvigs tale

Talen er ikke optrykt i sin helhed, men kun refereret i *Kjøbenhavnsposten* (ca. halvdelen af s. 579 - se talen her). Grundtvig, der netop var inviteret af de nationalliberale, søgte af afvæbne forsamlingen ved at præsentere sig selv således: "jeg er af den gamle Verden, hverken altsaa hvad man nu kalder *demokratisk* eller *liberal*". For Grundtvig behøver der ikke at være et modsætningsforhold mellem kongen og folket, idet kongen godt kan bruge sin magt til folkets bedste. Grundtvig er udmærket klar over, at han ikke er nær så oppositionel som hovedparten af forsamlingen, men i stedet for at søge konfrontationen holder han sig til punkter, hvorom han formentlig er enig med flertallet af de ca. 250 personer (hovedsagelig yngre mænd), der deltog i mødet. Han udtrykker således, at man "i *Danmark*, kan være meget folkelig og dog ikke desmindre kongelig sindet". For at nedtone den konflikt, der kunne være mellem samfundsgrupeerne indbyrdes, foretrækker Grundtvig betegnelsen "*Folkeraad* og ikke *Stænder*". Dette argumenterer Grundtvig for ved at hævde, at der i de to danske stænderforsamlinger ganske vist sidder folk fra de forskellige stænder, men at de på ingen måde er der som repræsentanter for deres stand, tværtimod. Grundtvig gør her op med standstanken til fordel for en folkelighed, der senere skulle blive endnu mere fremtrædende.

Grundtvig har en utopi. Han håber, at der vil komme en tid, hvor der ikke længere er nogen "Fuldmægtige enten for *Adelstand*, *Præstestand* eller *Spidsborgerlighed*, disse gamle Skillerum i Middelalderens Raadstuer, som gjorde al levende Sammenvirkning endsige da Sammensmeltning af Konge og Folk umulig" (s. 579).